

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 588/2014-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť M. F., zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Horanským, Trebatice 187, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 Co 337/2010 z 12. decembra 2011 a jeho opravnými uzneseniami sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 4. júla 2012 a sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 14. decembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. F. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2013 elektronickými prostriedkami a 5. marca 2013 poštou doručená sťažnosť M. F. (ďalej

len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Co 337/2010 z 12. decembra 2011 (ďalej aj „namietaný rozsudok“) a jeho opravnými uzneseniami sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 4. júla 2012 a sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 14. decembra 2012 (spolu ďalej len „namietané uznesenia“).

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 28. februára 2013 elektronickými prostriedkami, pričom jej písomné doplnenie mu bolo doručené poštou 5. marca 2013. Pretože lehota na doplnenie podania v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je lehotou procesnou (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 219/2007 z 26. februára 2008) a sťažovateľ písomné doplnenie sťažnosti podal na poštovú prepravu 1. marca 2013, ústavný súd považoval zákonnú trojdňovú lehotu na doplnenie podania doručeného 28. februára 2013 za zachovanú.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ bol v procesnom postavení žalovaného účastníkom konania vedeného Okresným súdom Galanta (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 8 C 49/2010, v ktorom sa obchodná spoločnosť LUKY PLUS, spol. s r. o., Holubyho 28, Pezinok (ďalej len „žalobkyňa“), domáhala od sťažovateľa zaplatenia sumy 2 546,96 € s príslušenstvom z titulu dlžnej ceny za zhotovenie veci na zákazku. Okresný súd vo veci samej rozhodol rozsudkom sp. zn. 8 C 49/2010 zo 14. októbra 2010, ktorým žalobe vyhovel a sťažovateľa zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 2 546,96 € s príslušenstvom a nahradiť trovy konania v sume 152,50 €. Proti uvedenému rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd namietaným rozsudkom, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v časti prisúdenej istiny a príslušenstva a zmenil vo výroku o trovách konania tak, že zaviazal sťažovateľa zaplatiť žalobkyni trovy konania v sume 1 994,96 €. Súčasne zaviazal sťažovateľa na zaplatenie trov odvolacieho konania v sume 751,13 €.

Namietaný rozsudok v spojení s rozsudkom okresného súdu zo 14. októbra 2010 nadobudol právoplatnosť 24. februára 2012.

Sťažovateľ 15. júna 2012 doručil okresnému súdu podnet na opravu chýb v namietanom rozsudku, ktorým sa domáhal opravy zrejmej chyby v počítaní, ku ktorej došlo pri sčítaní trov právneho zastúpenia žalobkyne, ktorých správny súčet mal predstavovať sumu 1 741,29 €. Na základe podnetu sťažovateľa krajský súd vydal 4. júla 2012 opravné uznesenie sp. zn. 23 Co 337/2010, ktorým vykonal opravu v rozsudku sp. zn. 23 Co 337/2010 z 12. decembra 2011 vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že *„žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 1.741,29 eur...“*. Uvedené opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24. júla 2012.

Opravným uznesením sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 14. decembra 2012 krajský súd bez návrhu opravil zrejmu nesprávnosť vo svojom opravnom uznesení sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 4. júla 2012, v ktorom nesprávne uviedol, že opravuje *„Rozsudok Okresného súdu v Trnave č.k. 23Co 337/2010-219 zo dňa 12. decembra 2011“*, pričom je nepochybné, že išlo o opravu rozsudku krajského súdu sp. zn. 23 Co 337/2010 z 12. decembra 2011. Predmetné opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28. decembra 2012.

Podľa názoru sťažovateľa rozhodnutia súdov konajúcich v jeho veci *„trpia hrubými pochybeniami, nedostatkami a porušeniami zákona, ktorých prejavom je zjavne nedostatočná odôvodnenosť, dôkazná nepodloženosť, nepreskúmateľnosť a až arbitrárnosť...“*, čo všetko v konečnom dôsledku vyústilo na úkor sťažovateľa až do odmietnutia poskytnúť mu súdnu ochranu a spravodlivosť (*denegatio iustitiae*) a tiež do fatálneho a ústavne neakceptovateľného a netolerovateľného porušenia základných práv sťažovateľa“.

Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že «(podľa názoru odvolacieho súdu) právny zástupca až na odvolacom pojednávaní žiadal doplniť dokazovanie znaleckým dokazovaním pravosti listín a výsluchom svedkyne p. T., teda uvádzal ďalšie odvolacie dôvody, ktoré neboli uvedené v odvolaní a preto na ne s poukazom na § 205 ods.3 O.s.p., odvolací súd

neprihliadal... K uvedenému názoru dospel napriek skutočnosti, že sťažovateľ... vo svojom v odvolaní v časti „IV“ uviedol ako dôvod odvolania ustanovenia § 205 ods.2 písm. d) až f) s poukazom na ust. § 125 O.s.p. (časť II odvolania). Taktiež niekoľkokrát vo svojom písomnom odvolaní poukázal na listiny, ktorých pravosť navrhoval preskúmať znaleckým dokazovaním... Podľa nášho názoru, tieto skutočnosti odvolací súd vo svojom rozhodnutí nezohľadnil, a nesprávne a nezákonne aplikoval ustanovenie § 205 ods.3 O.s.p., nakoľko zo strany právneho zástupcu na odvolacom pojednávaní prišlo len k spresneniu písomného odvolania a nie k označeniu nových dôkazov, ktoré neboli uplatnené v čase lehoty na podanie odvolania.

... hoci bol právny zástupca na vyhlásení rozsudku prítomný, neuplatnil si trovy konania priamo na vyhlásení rozsudku, ale samostatným listom (č.l. 153) taktiež zo dňa 14.10.2010 pričom z pečiatky podateľne nie je zrejmý čas jeho doručenia... Z uvedeného nám však nie je zrejmé, (je nepochopiteľné) prečo prvostupňový súd, ak mal k dispozícii písomné vyčíslenie trov navrhovateľa v deň vyhlásenia rozsudku, tieto nepriznal v písomnom vyhotovení rozsudku.».

Podľa sťažovateľa „protizákonnosť konania a rozhodovania Krajského súdu... preukazuje skutočnosť, že rozsudok odvolacieho súdu bol vyhlásený dňa 12.12.2011 a úspešný navrhovateľ si trovy odvolacieho konania uplatnil až dňa 20.12.2011!!!! (č.l. 210) teda po uplynutí trojdňovej lehoty a Krajský súd navrhovateľovi napriek tejto skutočnosti v rozpore z ust § 151 ods.1 a 2 priznal náhradu trov konania vo výške 751,13 Eur.

... mohlo prísť ku konaniu pred nezákonným sudcom, nakoľko senát Krajského súdu rozhodoval podľa nášho názoru v inom zložení, keď miesto predsedníčky senátu JUDr. Stovičkovej senátu predsedala JUDr. Dudášová a navyše vo veci konali a rozhodovali zaujatí sudcovia, a to vzhľadom na skutočnosť, že právna zástupkyňa navrhovateľa (Mgr. P. G.) prítomná na pojednávaní dňa 12.12.2013, predtým (teda pred vykonávaním adv. praxe) pracovala ako asistentka (resp. v inom pracovnom zaradení) na Krajskom súde v Trnave...

Zároveň odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.12.2011 celkom zjavne nespĺňa základné požiadavky na náležité a riadne odôvodnenie súdneho

rozhodnutia, napríklad už len preto, lebo odvolací súd pri konaní a rozhodovaní takmer vôbec neposudzoval... pravdivosť podstatnej časti argumentov sťažovateľa. Pritom jeho odôvodnenie nedáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania a s uplatnenými argumentmi sťažovateľa, teda nedáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky týkajúce sa pôvodného (prvostupňového) konania.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd v Trnave rozhodnutím sp zn. 23Co 337/2010 zo dňa 12. 12. 2011 ako aj v nadväzujúcich opravných uzneseniach porušil sťažovateľovi M. F... základné právo na súdnu ochranu, na konanie pred zákonným sudcom (v spojení so základným právom na ochranu majetku) zaručené podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 20 ods. 1, čl.48 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 v spojení s čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd... a zároveň porušil sťažovateľovi základné právo na spravodlivé konanie (v spojení so základným právom na účinný prostriedok nápravy a so základným právom na ochranu majetku) zaručené podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... a aj v spojení s čl. 1 Dodatkového protokolu (č. 1) k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... a podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (oznámenia č. 120/1976 Zb.).

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co337/2010 zo dňa 12.12.2011 (a naň nadväzujúce opravné uznesenie sp.zn. 23Co 337/2010 zo dňa 4.7.2012 a uznesenie sp.zn. 23Co 337/2012-242 zo dňa 14.12.2012) a celú vec vracia Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi M. F... náhradu trov konania (právneho zastúpenia), ktoré je Krajský súd Trnava povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora HORANSKÉHO... a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 a čl. 20 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu rozsudkom krajského súdu sp. zn. 23 Co 337/2010 z 12. decembra 2011 a jeho opravnými uzneseniami sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 4. júla 2012 a sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 14. decembra 2012.

2.1 K namietanému porušeniu označených práv rozsudkom krajského súdu sp. zn. 23 Co 337/2010 z 12. decembra 2011

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia

o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z príloh sťažnosti, ako aj zo samotného spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 49/2010 vyplýva, že namietaný rozsudok krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu sp. zn. 8 C 49/2010 zo 14. októbra 2010 nadobudol právoplatnosť 24. februára 2012. V okolnostiach prípadu sťažovateľa lehota na podanie sťažnosti ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde uplynula 24. apríla 2012. Sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu 28. februára 2013, teda v čase, keď nepochybne uplynula dvojmesačná zákonná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

Pretože zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04), ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú.

2.2 K namietanému porušeniu označených práv opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 4. júla 2012

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa aj v časti smerujúcej proti opravnému uzneseniu krajského súdu sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 4. júla 2012 treba považovať za oneskorene podanú. Zo zistení ústavného súdu totiž vyplýva, že opravné uznesenie krajského súdu zo 4. júla 2012 nadobudlo právoplatnosť 24. júla 2012. Sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 28. februára 2013 je tak podaná zjavne po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty na podanie sťažnosti ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní aj túto časť sťažnosti sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Nad rámec tejto časti odôvodnenia ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa v tejto časti je už na prvý pohľad zjavne neopodstatnená. Už zo samotného faktu, že namietané opravné uznesenie krajského súdu bolo vydané na podnet sťažovateľa, ktorému krajský súd v celom rozsahu vyhovel, je zrejmá neexistencia príčinnej súvislosti medzi namietaným porušením označených práv sťažovateľa a namietaným opravným uznesením.

2.3 K namietanému porušeniu označených práv opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 14. decembra 2012

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Namietaným opravným uznesením krajský súd opravil svoje skôr vydané opravné uznesenie sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 4. júla 2012, ktorým vykonal opravu vo výroku namietaného rozsudku krajského súdu. V opravnom uznesení zo 4. júla 2012 však krajský súd nesprávne uviedol, že ním opravuje „Rozsudok Okresného súdu v Trnave č.k. 23Co 337/2010-219 zo dňa 12. decembra 2011“, pričom je nepochybné, že išlo o opravu rozsudku „krajského súdu“ sp. zn. 23 Co 337/2010 z 12. decembra 2011. Opravným uznesením sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 14. decembra 2012 preto krajský súd aj bez návrhu opravil túto zrejmú nesprávnosť. Z uvedeného je nepochybné, že namietaným opravným uznesením nebolo nijako zasiahnuté do výrokovej časti namietaného rozsudku krajského súdu, a teda ani do práv alebo povinností sťažovateľa, ktoré z tohto výroku pre neho vyplývali.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje neexistenciu príčinnej súvislosti medzi namietaným porušením označených práv sťažovateľa a namietaným opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 23 Co 337/2010 zo 14. decembra 2012, ktorého výrok sa žiadnym spôsobom nedotýka právneho postavenia sťažovateľa.

Pretože medzi namietaným uznesením krajského súdu a označenými právami sťažovateľa nie je žiadna príčinná súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť porušenia označených práv sťažovateľa, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť aj v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2014